



*praktijk op  
krachten instellen  
- ontspannen - geloven -  
7+8+9+10*

ORDE DER VERDRAAGZAMEN

Gevestigd te 's-Gravenhage Kon. goedgekeurd 2 febr.1958

ODV-GROEP HILVERSUM

Secret.: Heuvellaan 11, Hilversum. Tel.02150-10481

Hilversum, 2 oktober '67

Opm.: Een x in de kantlijn duidt op een vraag,  
een - op een antwoord.

" : Door een technische storing is helaas het tweede deel  
van de inleiding (vragen, discussie en schone woord)  
niet door de band opgenomen, waarvoor ons excuus.

Red.

Goedenavond, Vrienden!

Ik mag wel beginnen met u er aan te herinneren dat we niet al-  
wetend of onfeilbaar zijn. Dat is n.l. belangrijk, want anders dan  
vergeet u zelf na te denken. Een mens die een ander voor zich laat  
denken, wordt zelf nooit wijs. Daarom zou ik u de raad willen geven:  
Denk zelf ook over wat wij zeggen.

Het onderwerp van heden avond is:

DE KRACHT DER SPEREN.

Ik zou graag eerst vertellen wat we onder sferen verstaan. Dit  
om alle misverstand weg te nemen, want er zijn mensen die denken  
dat een sfeer een soort van aarde is op de geestelijke wereld, en  
dan kun je naar een andere sfeer, dat is de marssfeer, of dat is op  
de maan. Zo is dat niet. Onder sfeer verstaan wij - vanuit ons eigen  
standpunt - een vlak van bewustzijn.

Wanneer u als mensen een wereld deelt met elkaar, dan ziet u  
die wereld zodanig gelijk dat u daar met elkaar vrijelijk van ge-  
dachten kunt wisselen, dat u belevingen kunt delen en dat u bele-  
vingen aan anderen kunt mededelen. Het is mogelijk dat er iemand  
leeft die een groter overzicht heeft, die dingen ziet die u niet  
ziet, die hoort wat u niet hoort, die veel gevoeliger is in de sca-  
la van auditief- en visueelvermogen, en zo iemand zal niet in staat  
zijn om u mee te delen wat hij ziet en wat hij hoort. Dat komt voor  
u uit het ongerijmde. En voor wat hij zegt, zelfs wanneer u luis-  
tert, zult u weinig begrip kunnen opbrengen.

Een sfeer is een bewustzijnsniveau, dat door een groter aan-  
tal entiteiten, persoonlijkheden kan worden gedeeld. De sferen wor-  
den heel vaak ingedeeld in zeven (dat is nog uit de tijd van de

planeten), in negen (wat afstamt van de eerste poging om de beweging van de hemellichten, om de hemel zelf, onder te brengen in bepaalde halve bollen - men dacht toen nog aan een platte wereld) en daarna kwam men tot de 49 sferen, dat is in de griekse tijd geweest. Deze aanduidingen zijn alle nogal relatief; maar er zijn toch wel aspecten waardoor je een wereld of een sfeer omschrijven kunt.

Laten we b.v. de wereld van de dieren nemen, die hebben geen **beschikking over electriciteit**. Wat u kunt doen met electriciteit is voor die dieren magie, tovenarij. Stel dat je een dier kunt leren, zoals je kippen kunt leren om een apparaat te bedienen, dan zou het niet begripen hoe het werkt, maar het zal in staat zijn om een ventilator aan te zetten, om een machientje een hoeveelheid graan b.v. te laten storten, enz. Veel mensen die met de sferen te maken hebben en die kracht van de sferen kunnen gebruiken, verkeren in een soortgelijke situatie. Ze weten dat een bepaalde actie of een bepaalde mentale benadering een bepaald resultaat heeft, een resultaat dat ook in de eigen wereld kenbaar kan worden gemaakt, maar ze weten niet hoe het verloopt. Nu kunt u van mij niet verwachten dat ik in een kort ogenblik u helemaal duidelijk maak hoe deze zaak in elkaar zit. Laat staan, dat ik u kan vertellen op welke wijze je dit allemaal kunt doen. Ik kan alleen een globaal overzicht geven en een globale benadering.

Dan beginnen we met een paar stellingen, beschouw die als 'n soort axioma's, een soort werkthese. In de eerste plaats: Het hele heelal is energie. In de tweede plaats: Het verschijnsel in deze energie, of de goddelijke gedachte, is een modulatie van die energie waarbij ze vorm aanneemt in verschillende dichtheid en in verschillende trillingsverhoudingen, maar waarbij het energetisch momentum, of zullen we zeggen 'de onderlinge spanning', bewaard blijft.

Dan krijgen we dit: We hebben pure energie. Pure energie kan om worden gezet in elk verschijnsel en wel naarmate wij een tegenpool tot die energie tot standbrengen. Heb ik de hoogste energie, de hoogste sfeer zeg maar, dan kan ik met die kracht alles doen. Maar.....wel één ding, ik moet mij oriënteren daarop. Ik moet zelf de perfecte tegenpool worden. Want energie op zichzelf is niet manifest, die komt niet tot openbaring. Om u een voorbeeld te geven:

U loopt hier allemaal in een statisch - electrisch- en magnetisch veld. U merkt er niets van, want er is op het ogenblik niets waaruit dat kan blijken. Maar nu komt de wind, er komen wolken, ladingverschillen en u ziet bliksem. Die bliksem kan uit de aarde omhoog slaan en uit de wolken naar beneden slaan. Het ligt er aan waar het potentiaal ligt. Maar dan komt het verschijnsel pas.

Wanneer wij in die energie iets doen, dan moeten wij de tegenpool vormen, maar niet alleen tot die energie, maar tot een begrip, een waarde die in die energie aanwezig is. Wij moeten het negatieve punt zijn - wat electrisch niet helemaal juist is want dan zou je eigenlijk zeggen positief, positief is tekort, negatief is overvloed, maar daar zal ik niet op ingaan, anders kom ik dadelijk nog met de wet van Ohm en de praatjes van tante thuis en dat is niet de bedoeling. We zeggen positief en dan bedoelen we daarmee, het punt dat zich ontladen kan en negatief waar een tekort is, dat is het eenvoudigst.

Wanneer ik nu weet welke krachtmogelijkheid er is en ik weet voor de mogelijkheid van die kracht in mijzelf als het ware een gebrek te doen ontstaan, een soort leegte, dan zal die kracht in mij kenbaar worden. Maar dan moet ik ze verwerken. Dat verwerken kan niet altijd, maar je kunt het vaak doen als een bliksemafleider.

Je kunt die energie doorgeven aan iets anders en als dat andere het ook niet verwerkt en doorgeeft, lost zij zich weer op.

*Verblind.  
wil*

In een hogere sfeer (die men hoog noemt, ze is niet hoger dan u of ik, maar ze is anders en dat noemen we hoger omdat het van ons verwijderd is) het doel waar we nog naar toe moeten, dan kunnen we zeggen: Dát is die energie, maar in een bepaalde uiting. Men spreekt dan wel van het verblindend licht, of van het verblindend witte licht en in lagere gradaties daarvan, van het zilveren licht. Dat is al een bepaalde trilling. Hier is deze energie aanwezig, maar nu in een bepaalde gestalte. Dat houdt in dat zij alleen nog aan die gestalte ontleend kan worden. Maar dat houdt ook in, dat die gestalte in zichzelf die energie vasthoudt. Het is t.a.v. de totaliteit, het goddelijke, de Vader zeg maar, veel makkelijker om direct de kracht te krijgen dan vanuit een sfeer, maar een sfeer kun je vaak met je eigen wezen makkelijker benaderen. Die verhouding van positief-negatief is makkelijker tot stand te brengen, maar de energie komt minder makkelijk los. Nu is zij gebonden in het witte licht, dat is een praktische eenheid (Er bestaan enige varianten in, een soort denken, maar dat is niet belangrijk, het is nog een eenheid).

*kleuren*

Maar nu een sfeer lager, dan kom ik in wat ik noem 'kleuren', dat wil zeggen dat witte licht, het rode licht, het gouden licht, het blauwe licht. Dát kun je dan ook nog verdelen in graden. Dat rode licht heeft natuurlijk eigenschappen en nu is het typerende dat dat rode licht alleen kan reageren op een tekort waarin de zelfde waarde zit. Er moet een overeenstemming zijn tussen de krachtbron en de ontvanger. Met radiotermen - u zit in een radiostad - Hilversum kan uitzenden wat het wil, maar als u afstemt op Londen, hoort u er geen steek van; u moet de juiste frequentie hebben in uw toestel. Zó moet u voor de sfeer de juiste instelling hebben. Daar kom ik dadelijk nog op terug.

*kleur en  
klank  
vormen*

Komen we uit die kleuren, dan krijgen we nog complexere trillingen, dan zeggen we: Dat is kleur en klank. Daar geven we mee weer, dat in deze eigen trillingen (die wel kleur is nog), die energievorm, in weer lagere vibraties, voorkomt. Die lagere vibraties binden die kracht nog meer. (Wanneer we komen in een wereld waarin vormen zijn, dan denkt de spiritist aan zomerland b.v. Dan is het duidelijk dat die energie daar veel minder is, want de vrije energie wordt gebonden in gedachtevormen en het ontnemen van kracht aan die sfeer, vloeit ook voort uit het ontlede van een vorm. Het is net als met een koekje. Je kunt het opeten of je kunt het bewaren.

Wanneer ik een vorm bouw in een astrale wereld b.v. - dat is toch wel heel dicht bij uw eigen wereld - dan is daarin energie vastgelegd, maar wanneer ik die energie wil verbruiken dan gaat de vorm, die ik daarvoor aanspreek, vervallen. Het is of je ijs hebt. Je kunt er water uithalen, maar hoe meer water je eruit haalt hoe minder ijs je overhoudt. Ik hoop dat de voorbeelden duidelijk genoeg zijn.

Dan komen we nu aan de situatie, ik zit met die sfeer. Het aantal van die sferen - en dat moet u ook weer even goed onthouden! - is voor elk mens eigenlijk verschillend. Want in het bewustzijn van de een wordt veel meer onderscheid gemaakt dan van de ander. Dat onderscheid is misschien mentaal, soms gevoel, maar het beperkt ons. Want hoe minder ik een onderscheid maak, hoe meer ik mij op een geheel kan instellen. Het is als in een orkest. Je hebt mensen die luisteren hoofdzakelijk naar de piccolo, naar de hoge tonen, maar wat de cello, wat de bas doet, wat de fagot

doet, dat horen ze niet. Maar de hobo klinkt nog net even mee. Nu kan ik wel direct die kracht van die sfeer, waarin die piccolo zit, ontvangen; wat in die vorm van de hobo ligt kan mij nog maar heel beperkt bereiken, maar de rest hoor ik eigenlijk alleen op de achtergrond. Dat kan voor mij niet meer spreken, dat is een achtergrond.

Wanneer ik harmonie heb met een sfeer en mijn bewustzijn omvat een groot gedeelte (een dirigent b.v. die eigenlijk elk instrument afzonderlijk hoort al zitten er 570) dan kan ik uit alle kracht putten. Ik overbrug een totaliteit. Naarmate ik meer beperkt ben in mijn waarnemings- en voorstellingsvermogen zal mijn afstemming beperkter zijn en zal ik uit een kleiner deel van de sferen als 't ware iets kunnen krijgen. Maar dat betekent ook dat, waar de een spreekt over orkest, ik moet gaan spreken over eerste viool en tweede viool, altviolen, de blazers, de houtinstrumenten, de slaginstrumenten, noem maar op. Ik heb een hele hoop secties waar de ander er één heeft.

Daar de sfeer voor ons eigenlijk niet bepaald wordt door een bepaalde regio, een streek of een bepaald gebied, maar door ons vermogen een deel van het in-zich-ongedeelde van die goddelijke gedachte te omvatten, is het aantal sferen voor ons ieder verschillend.

Nu gaan we proberen om daar verder nog iets over te zeggen. Heel vaak moet ik beginnen als mens met denken. Denken is gebaseerd op vormbewustzijn. Mijn eerste contact zal als mens meestal zijn met een astrale wereld, daarna een zomerlandsfeer b.v., een wereld met vorm. Kan ik daarnaast abstracties aanvoelen zonder ze te formuleren (belangrijk!) dan kan ik hogere sferen krijgen.

Zou het van het denken afhangen, dan zou een mens nooit ver komen. Maar de mens in zichzelf is ook een eenheid en die eenheid reikt tot aan de goddelijke gedachte. God denkt, wij zijn deel van die gedachte. Dat deel dat wij uitmaken in die gedachte, noemen wij onze ziel. Rond die ziel bouwt zich een bewustzijn op onder verschillende omstandigheden, dat noemen wij de verschillende geestelijke voertuigen en uiteindelijk komen wij terecht in deortex van kracht, die zichzelf als vast manifesteert en die we materie noemen.

Wanneer ik nu in kan gaan in mijn eigen persoonlijkheid, dan komt er een ogenblik dat ik in mijzelf wel ervaar, dat ik in mijzelf wel een willen kan bezitten, maar dat ik het niet meer kan formuleren. Ik kom over de gedachte heen in de richting van de mystieke beleving. Door die mystieke beleving maak ik deel uit van de hele goddelijke gedachte en dus van alle sferen die maar denkbaar zijn. Het onderscheid is niet meer belangrijk; belangrijk is alleen mijn verbondenheid met God.

Dan moeten we een stap verder gaan en zeggen: Wanneer ik in mijzelf mystieke kracht put - dat is iets anders dan het mentaal bewustdoen - dan ontstaat een cascade-effect waarbij de goddelijke kracht in zichzelf voor mij kenbaar en ook bruikbaar wordt, in elke tussenliggende sfeer en van daar uit in mijzelf. En nu, ja, ik zal het toch opstellen anders dan zien jullie niet wat ik wil laten zien. Ik heb geen bord om het te tekenen, ik zal het in de lucht tekenen misschien zie je het ook.

Wanneer ik hier een balletje heb en hier een ondergrond, ik laat dit recht vallen, dan heeft het een doorslagkracht, dat weet u. Het heeft een impact. Maar als ik dit zelfde balletje over een cascade laat vallen, dus trapje af, trapje af, trapje af, dan heeft 't veel minder doorslagkracht en het heeft bovendien een gerichtheid van beweging, die dit balletje niet heeft.

Wanneer ik werk met kracht die voor mij via de voertuigen komt, en dat is mystiek, wanneer ik bewust zelfbestemmend werk, dan ontstaat een kracht die wel uit het hoogste komt en die daardoor een zeer grote potentie heeft, maar die niet wat men noemt 'snelheid' heeft. Wat ik doe daarmee op aarde gebeurt wel, maar het neemt tijd. Wanneer ik regelrecht kan doen alleen door het besef van het hoogste in mij, dan gebeurt het ogenblikkelijk.

En nu nemen we maar een voorbeeld van twee genezers. De een is een apostolische successie of misschien een leerling van Jezus zelf, die heeft het geleerd hoe hij in zichzelf op moet gaan. Die komt bij een arme kerel met een paar gebroken pootjes, een paar ribben gekneusd, gekwetste neus en misschien nog meer. Iedereen zegt: Hij ligt op sterven. Deze mens zegt niet wat er moet gebeuren, hij weet alleen die mens moet beter worden, de harmonie moet weer in orde zijn. Hij weet niet hoe het gebeurt, hij zegt tegen die mens: In naam van God, je wordt beter, sta op! En wat gebeurt er? De processen die normaal langzaam verlopen in dat lichaam, worden enorm versneld. Die botten die normalerwijze twee weken nodig hebben om weer aan elkaar te groeien, beginnen overal kalk vandaan te halen en komen bij elkaar, die zitten vast. De spieren die anders door de pijn heel vaak nog het bot verkeerd trekken, die gaan de houding aannemen. Ze trekken het bot juist op zijn plaats. Dat gebeurt zeer snel. Die man kan eigenlijk als hij hoort "Sta op", een beetje wankelen, het proces is nog aan de gang, maar over een half uur loopt hij weg. Je kunt niet eens meer aan hem zien dat er een ongeluk geweest is.

Nu hebben we hier het zelfde geval en daar is een geestelijke genezer, die zegt: Ja, wat mankeert die man? Zijn benen zijn niet in orde, die ribben zijn gekneusd, het hoofd is niet in orde..... ik ga het hoofd genezen; ik ga dit, ik ga dat. (Voorstellingswereld! Zelfs wanneer hij het hoogste besef heeft! Cascade!) Er wordt een genezingsproces aan de gang gebracht en het versnelt wel iets, maar het is gericht. Als die man alleen weet van die ribben en hij weet niet van 'n gebroken pols, blijft die pols kapot. Alleen die ribben worden beter; in de eerste plaats 'gerichtheid', in de tweede plaats neemt het tijd.

U begrijpt dat dit natuurlijk geen poging is om u over te halen bij ongelukken een geestelijk genezer in te schuiven, want gezien 't gemiddeld bereiken van de gemiddelde geestelijke genezer, moet je voor dergelijke gevallen maar iemand hebben die de zaak voorlopig eerst oplost, dan kan de genezer helpen om de zaak sneller te laten genezen.

Nu heb ik hier een voorbeeld gegeven van het verschil in cascade-effect en rechtstreeks effect. Maar dat is natuurlijk niet alles, want in die goddelijke gedachte hoor ik ook nog bij een bepaalde richting. Ik heb als mens een zeker karakter. Dat karakter, kleur, mijn reacties, mijn voorstellingsvermogen, mijn denken. Ik heb een zeker geloof en dat geloof interpreteer ik op mijn manier.

Laten we eerlijk zijn, als de christenen precies geloven wat Jezus heeft gezegd, dan zou er geen christendom bestaan zoals het nu is. Iedereen op zijn manier. Dus ik heb een bepaalde richting. Nu gaan we die richting verdelen, dat is ook een systeemverdeling. Het komt eigenlijk uit de Kabala. Men zegt n.l.: Er is de gedachte en uit de gedachte komt de vader en de moeder voort. Die moeder noemen we ook wel eens de heilige geest. En uit hun tegenstelling wordt de zoon geboren, Die is de openbaring van de kracht en onder deze drie staan de zeven (men noemt ze vaak serafijnen, hier spelen de planeten weer een rol in, het getal vermoed ik) die elk hun kleur hebben en hun taak en zij regeren elk voor zich scheppend, medescheppend een deel van de goddelijke gedachte. Dat mag u wat mij betreft vergeten, maar het hoort er een beetje bij.

Nu gaan we het heel eenvoudig maken. We zeggen doorgewoond: Deze dingen zijn kleur. We geven het de naam van 'n kleur. Dat is natuurlijk kolder, het zijn geen kleuren. U staat er zo al gekleurd genoeg op, dat hebt u helemaal niet nodig. Bovendien kunt u kleurentelevisie kopen, maar u hebt uw kleuren. En nu zeggen we: Hier is rood Dan zeggen we: Rood is een element van materiële vitaliteit, omvat moed en een aantal andere aspecten, negatief of positief. Dat rood dus, iemand die rood is kan alleen vanuit die krachten werken. Iemand die tot die rode hiërarchie behoort daar zou je van moeten aannemen, dat die b.v. erg ritueel is. Hij moet dat allemaal met acties doen. Dat hij toverwoorden gebruikt, dat hij middelen gebruikt om zichzelf in een zekere toestand te brengen. Hij is dus materieel. Hij zal dingen aandurven die b.v. iemand in het blauwe licht eigenlijk niet aandurft. Maar omdat hij niet begrijpt wat hij wil vaak en wat hij doet, wandelt hij waar engelen vrezten te gaan.

Wanneer ik nu een sfeer wil bereiken en ik loop onder dat rode licht, dan is het duidelijk: Dit is mijn methode. Dan kan ik behoren tot de hogere orde daarvan oftewel het helder rode licht en ik kan behoren tot het rode licht; dat zijn twee verschillende stralen. Elk van deze bepaalt mijn mogelijkheden, maar bepaalt ook de procedure. In elke sfeer is die straal inderdaad werkzaam, maar in elke sfeer zal die straal ook ergens een beperking betekenen, omdat zij een éenzijn met of een begrip met de totaliteit onmogelijk maakt. En die andere stralen, wat die nu betekenen, schenk ik u voorlopig.

Nu weten we dat ook die zelfde straal optreedt op aarde, dat wil zeggen die kracht kan op een gegeven ogenblik ook uw wereld domineren. Het zijn niet alleen maar de sterrenbeelden die dat doen of de planeten zoals de astroloog denkt. Er zijn bepaalde als het ware delen van het Al, waarin dit licht pulseert, een werking wordt, een stemming wordt. En die stemming kan uw aarde beroeren. Als nu iemand behoort tot het rode licht en de straal op aarde is rood, dan zal hij een maximum aan mogelijkheid hebben op dat moment, want zijn wereld, zijn stemming, zijn sfeer helpt hem om zich af te stemmen. Hij kan gemakkelijker dat punt, dat zogenaamde negatieve punt, dit ontvankelijk zijn in zich scheppen, waardoor de kracht uit de sfeer tot hem kan komen.

Wat dat betreft, de krachten van de sferen dus in kleur gezien, hebben eigenaardige nevenaspecten. U weet nu zo'n beetje hoe het voor uzelf er voor kan staan; zolang u dat zelf nog niet kunt voelen en begrijpen, die harmonie in uzelf niet kent, hebt u er niets aan om het te weten en als u het alleen maar leuk vindt om het te weten, dan zult u zichzelf vaak misleiden door te denken dat u meer bent of kunt dan u bent of kunt.

Nu heb ik het gehad over die stralen en nu moet u eens opletten. Er bestaat een volgorde van deze stralen, een ritme. Maar zij treden niet alle met gelijke tussenpozen op, maar soms overlappen ze elkaar. We kunnen dus hebben, zoals de afgelopen dertig dagen ongeveer, voor de meesten in kenbaarheid over zevenentwintig dagen, hebben we een tendens gehad van rood licht. In deze tendens kwamen sterk naar voren o.m. ziektegevallen, onvoorzichtigheden, tegenslagen, mislukkingen, onverwachte perioden van vitaliteit, onverwacht slagen door doorzettingsvermogen. Dat is echt zo, dat ligt in die periode samen en is dan exceptioneel, het gaat de norm te buiten.

Nu is er op het ogenblik daarnaast een periode van blauw licht. En die periode van dat blauwe licht is op het ogenblik werkzaam ongeveer zes tot zeven dagen. De laatste zes tot zeven dagen zullen de mensen meer nagedacht hebben. Anders gezegd: De energie wordt bewuster en wijzer gebruikt, ze krijgt een beetje 'n technisch aspect vaak.

We zien ook dat de reactie op het leven wijsgeriger is. Maar de onstuimigheid van het rode licht is nog aanwezig. Wanneer nu twee of drie van die werkingen samenvallen (dat gebeurt wel eens), vooral in een periode van wit licht, kan het zijn dat twee of drie kleuren mee werken zonder dat ze direct kenbaar zijn, dan zijn degenen die daarbij als het ware aanwezig zijn, gemakkelijker in staat om zich in te stellen, want u moet goed begrijpen dat u zich niet altijd in kunt stellen. Er zijn mensen die zeggen: We doen net als een of andere heilige, nietwaar...de houding 'samadi'...kláar! Maar zo is het niet. Ik moet een bepaalde feeling hebben daarvoor. U kunt misschien altijd een mens genezen of u kunt altijd wel iets voorspellen, maar er zijn tijden dat het buitengewoon goed gaat en er zijn tijden dat het eigenlijk niet gaat, dat je pas op de plaats maakt.

Wanneer mijn invloed of meerdere invloeden, waarmee ik harmonisch kan zijn, op aarde werkzaam zijn vergroot dit mijn vermogen tot juiste instelling. Een straal geeft dus oriëntatie. Oriëntatie geeft de mogelijkheid tot omschrijving. Omschrijving maakt het ook mogelijk om in jezelf dat deel van je persoonlijkheid, van je denken, van je leven, van je wezen als het ware uit te schakelen voor een tijd dat schijnbaar in strijd zou zijn met hetgeen je wilt. In feite schep je een vacuüm; dat vacuüm wordt gevuld door het licht en wel van de sfeer die binnen je bereik ligt.

Nu moet ik een paar dingen vertellen over de krachten van die sferen opdat u ook begrijpen zult dat ze niet altijd goed zijn. Goed en kwaad is een menselijke bepaling, dat weten we allemaal. Je kunt goed en kwaad nooit kosmisch vaststellen als mens, want je weet niets van de kosmos. Je weet ternauwernood iets van jezelf. Maar voor mij zijn bepaalde dingen goed en bepaalde dingen kwaad, Wanneer ik kwaad wil naar buiten toe, dan kan ik daar vaak een zekere kracht aan bijzetten. Een vervloeking kan werkelijk werken.

Wanneer ik in harmonie ben met een bepaalde sfeer en dat hoeft geen duistere sfeer te zijn (onthoudt dat goed!) het is gewoon een harmonie met een bepaald gebied van kracht, meer niet. Wanneer ik ten goede wil, dan zal dat natuurlijk precies gelijk gaan, maar nu is er één verschil bij: Kracht die voor mij positief is - dus in mijn streven, in mijn persoonlijk erkennen positief) zal misschien wel niet helemaal geabsorbeerd worden door degeen op wie ik ze richt, maar zou er iets van terugslaan dan vult dat mijzelf aan. D.w.z. juist dat deel dat ik niet geactiveerd heb om te bereiken, krijgt een extra steuntje, dat is beter en sterker ontwikkeld.

Iemand die zijn denken moet uitschakelen om iets te bereiken, iets goeds wil doen en er eigenlijk niet helemaal in slaagt, krijgt zoveel energie terug dat hij helderder en scherper denkt wanneer de zaak is afgelopen. Maar als hij dat negatief doet, dan komt die werking ook negatief. Wanneer je met die kracht een ander bij wijze van spreken ziek wilt maken, dan moet u niet denken dat u zelf die ziekte krijgt die u de ander hebt toegewenst, maar wanneer die kracht terug kaatst, dan hebt u daarvoor een beroep gedaan op iets in uzelf. Meestal is dat een deel van uw voorstellingsvermogen, waarbij u een deel van uw redelijkheid hebt uitgeschakeld. Dan zal dit vernietigend aspect kenbaar worden in dat deel dat u hebt uitgeschakeld, daarvoor in casu uw redelijkheid.

Hiermee heb ik geloof ik wel het meeste gezegd zo over die kracht uit de sferen en ik wil nog iets zeggen over het instellen op zichzelf. Ik denk dat u dat wel prettig vindt, omdat er altijd onder u zijn die graag met die kracht uit het hogere werken en, al kan ik u niet precies zeggen hoe u een bepaalde sfeer bereikt, als ik u de procedure vertel dan kan u dat ook wel iets helpen.

*praktijk  
instellen*





in zoveel mogelijk details bij wijze van spreken, wat u nu eigenlijk wilt. Dat moet je weten, dat is het richten van de kracht. Wanneer je die kracht richt, dan ben je vanzelf al bezig om andere gedachten uit te schakelen. Wanneer je nu die omschrijving naar tevredenheid hebt volbracht, dan moet je proberen om niet meer te denken, maar te geloven, zegt men dan. Een zekerheid te voelen zonder je verder af te vragen hoe of wat. Dan blijkt dat dit geloof omdat dat ook in uzelf gaat, voor u een contact betekent met alle sferen die - gezien uw huidig leven, uw huidige vibratie van bewustzijn, bereikbaar zijn.

Bent u in staat om uzelf geheel te vergeten (wat weinig mensen kunnen) dan zoudt u zelfs direct met de goddelijke kracht in contact zijn. Doordat u niet redeneert, maar alleen ontspannen gelooft, de kracht desnoods ziet, werkt ze. De vorm die u er aan wilt geven (dat heb ik al eerder gezegd) die moet u van te voren vastleggen. Daar denkt u later niet meer aan, maar u doet dit alles met die reden. Dus in het gelóven is het doel van het geloven van ontvangen vast gelegd. Nu kun je dat niet altijd doen. Ik zie al een magnetiseur ergens binnen komen, zijn riem los maken, zijn jas uittrekken, plat op de vloer neervallen.. Dat gaat niet.

Of je hebt kracht nodig en je zit midden in het verkeer. Zo'n houding op de fiets kun je niet aannemen, maar je kunt wel behoefte hebben aan die kracht. Daarvoor bestaat nu een ander trucje. Instelling en dit scheppen van het juiste negatieve, het ontvangstpunt voor kracht uit de sferen kan een gewoonte worden, wanneer je het n.l. regelmatig doet. Wanneer u nu wilt leren om die kracht overal te bereiken, zij het niet zo intens misschien, dan kunt u het beste aan de oefening een woord verbinden b.v., of desnoods een voorstelling, maar een woord is het makkelijkste dat kun je voor jezelf altijd wel zeggen. Op den duur zul je door dat woord te herhalen je alles herinneren van gerichtheid en openstelling en door dan niet meer verder te denken aan iets (het doel heb je alweer even vast gesteld) voel je de kracht in jezelf.

U ziet dus dat instellen is helemaal niet zo moeilijk en zo ritueel. Het is een gewoonte. Kracht der sferen is helemaal niet iets bijzonders, niets occults. Het is doodgewoon kracht die nu eenmaal in de natuur bestaat. De geest is deel van de natuur. Ze staat niet boven de natuur. Misschien dat de goddelijke gedachte boven de natuur staat, maar in haar uitingen is ze deel van de natuur. U probeert niet iets te doen wat bovenmenselijk is. U maakt gebruik van een eigenschap van uw menselijk wezen.

Wanneer u merkt dat in de wereld uw eigen vitaliteit, uw eigen reactie omhoog gaat, hebt u een bijzondere gunstige gelegenheid tot instelling. Want dan is kennelijk een werking uit de kosmos aan de gang die voor u harmonisch is. In deze tijd kunt u ook proberen om een soort accu te maken voor uzelf. Wat ik nu ga vertellen is eigenlijk een soorttrucje, maar het helpt misschien.

Ieder van ons heeft wel iets dat hij zich gemakkelijk voor kan stellen. Een persoon b.v. die hij zeer vereert, het mag Jezus zijn of wat anders, het mag een overgegene zijn maar dat kan ook zijn b.v. een beker als een graal. Dat is natuurlijk een voorstelling die voor ons samenvalt met kracht, met licht, met een mogelijkheid tot licht en kracht. Nu gaan wij ons instellen en wij stellen ons voor dat deze kracht, die wij ook ontvangen, zich ontladen zal in deze gestalte. In feite bouwen wij dan in eigen astraal lichaam een daarmee verbonden gedachtevorm op en in die gedachtevorm storten wij een groot gedeelte - niet alles maar een groot gedeelte -

van de energie die wij ontvangen. Door nu aan die vorm te denken en dan onmiddellijk over te schakelen op het doel, kunnen wij een zeer groot gedeelte van die kracht weer terug krijgen.

Maar...daar zit één maar bij. Nemen wij een woord, een vorm, een gedachte, die aan iedereen bekend is, dan zal eenieder die 'n ongeveer gelijke voorstelling daarmee verbindt die kracht kunnen ontvangen. Kiezen wij iets dat we zelf hebben opgebouwd zonder daaraan een eigen persoonlijkheid of wil toe te schrijven, maar doodgewoon een symbool, dan zullen wij die kracht voor onszelf kunnen gebruiken. Iemand die gelooft in naastenliefde zal een symbool kiezen dat voor anderen een bron van hulp in nood is, zodat ze van de kracht die hij heeft mogen ontvangen, en op een lager vlak tijdelijk stabiliseren, gebruik kunnen maken wanneer zij in nood zijn. Terwijl zij misschien zelf niet hogere krachten uit de sferen voor zich aan kunnen trekken.

Daarmee heb ik zo'n beetje het onderwerp afgegraasd zover als dat oppervlakkig gaat. U begrijpt er zit veel meer aan vast.

Dan, Vrienden, moet ik zeggen: Dit is zo'n beetje het einde. De kracht uit de sfeer is gewoon. Het gekke is dat je je dat voor kunt stellen. Doodgewoon alleen maar voor kunt stellen, dan is die kracht er. Wanneer je doodeenvoudig zó doet...niks bijzonders. Dan begint er hier kracht voor mij te vloeien, omdat het voor u ook is een symbool van kracht ontvangen, een beetje die het gebruikt. En wanneer u gevoelig bent, dan voelt u een lading; dat is de kracht uit de sfeer. Wanneer u die kracht nu heel gewoon, dus zonder plechtigheid of ritueel of mooie aanroepingen naar u toe straalt, zullen er verschillenden onder u zijn die een gevoel krijgen even van een rilling of een trekking bij de nekharen of zo iets. Die voelen dus die kracht uit de sfeer. Zo eenvoudig is het.

De verklaring van dit alles is alleen belangrijk wanneer ze u er toe brengen kan om ze te aanvaarden, die kracht, om ze te gebruiken. U bent meer dan u denkt, u kunt meer dan u denkt, u beschikt over heel wat meer krachten en vermogens dan u denkt.

Wanneer ik met deze inleiding u een beetje aan het denken heb gebracht daarover en u er toe breng om door die manier van instellen een klein beetje de verbondenheid met het Al te voelen en de kracht uit het Al te ontvangen die je nodig hebt - voornamelijk voor anderen - dan geloof ik dat ik goed werk heb gedaan.

Tot straks!